

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

לפני כבוד השופט דרור ארד-אילון

מחמד אבו גריבה

מערער

נגד

המוסד לביטוח לאומי

משיב

מטעם המערער עו"ד סורין זיסרמן

מטעם המשיב עו"ד עדי אשכנזי

פסק דין

- 1 ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקוה (כבוד השופט אריאל ברגנר), ת"א 4048-06-22
- 2 מיום 20.4.2025, בגדרו דחה בית המשפט את תביעתו של המערער נגד המשיב על כל עילותיה
- 3 ופסק לחובתו הוצאות משפט בסכום של 6,000 ₪.
- 4 לאחר עיון מצאתי לקבל את הערעור בחלקו, ולפסוק לזכות המערער פיצויים בסכום של 18,000 ₪
- 5 והוצאות משפט בשתי הערכאות בסכום של 10,000 ₪.
- 6 1. עובדות היסוד אינן במחלוקת. ביום 8.7.2021 שלח המשיב, המוסד לביטוח לאומי, מכתב רשמי
- 7 למערער. בשם הנמען מופיעים שמו של המערער וכתובתו; כותרת המכתב היא "תביעה
- 8 למזונות"; נכתב בו כי "אנו מאשרים שקיבלנו את הטופס בקשה לתשלום עפ"י חוק המזונות
- 9 (בל 5400) שהוגשה ב-8/7/2021"; וכן שמסמכים מסוימים התקבלו, ובהם "פרוטוקול דיון
- 10 והחלטה משיבת בית הדין או בית משפט לענייני משפחה" (להלן: "המכתב השגוי").
- 11 בעקבות פניותיו של המערער, ביום 18.7.2021 שלח אליו המשיב מכתב שבו הובהרה הטעות,
- 12 ונכתב במפורש, כי "התביעה לא הוגשה על ידך. לאחר שפנית אלינו, מחקנו את התביעה. צר
- 13 לנו על עגמת הנפש." (להלן: "המכתב המתקן").
- 14 2. עמדת המשיב הייתה שרק בשגגה מוען המכתב למערער ונשלח אליו, שכן תביעת המזונות
- 15 המוזכרת במכתב אינה קשורה למערער בכל דרך, אלא למבוטחת אחרת שמספר הזהות שלה
- 16 דומה לזה של המערער למעט הספרה האחרונה וספרת הביקורת. על כן "בשל שגגה בעת
- 17 הזרמת התביעה של המבוטחת למערכות המשיב הוקלדה ת"ז של המערער תחת הקלדת ת"ז
- 18 של מגישת התביעה." בהמשך שלח המשיב את המכתב הנדון "לאחר שירות אישי של המערער
- 19 באתר האינטרנט של המשיב" (סעיפים 2 ו-3 לתשובת המשיב לערעור).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

3. בכתב התביעה, הבהיר המערער שהוא נשוי מזה כ-11 שנים ואב ל-3 ילדים קטנים. לטענתו, המכתב השגוי התקבל אצלו ואצל רעייתו, ובעקבותיו קמה מריבה משמעותית ביניהם. רעייתו האשימה אותו בהאשמות קשות והתעלפה, ובהמשך עזבה עם ילדיהם לבית הוריה, סירבה להיפגש עמו ודרשה להתגרש. בימים הסמוכים גלש הסכסוך למעגלי משנה (בני משפחה וקרובים). התובע העביר את המכתב ליועץ המס שלו, ושמע ממנו הערות עוקצניות ולא נעימות, בטענה שהוא היה נשוי בעבר. לאור אלה דרש התובע פיצוי כספי בסכום של 135,000 ₪, אותו פירט כדלקמן: 4,500 ₪ כפיצוי בגין נזקים ממוניים והוצאות או הפסד שעות (שלא פורטו); 55,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"); 12,000 ₪ לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו; 10,500 ₪ לפי חוק הגנת הפרטיות; 10,000 ₪ לפי חוק החוזים; 10,000 ₪ כפיצוי לדוגמה לפי חוק הגנת הצרכן; 30,000 ₪ כפיצוי בגין נזק לא ממוני לפי פקודת הנזיקין; 3,000 ₪ בגין אי מתן מענה ענייני כלל.
4. בכתב ההגנה, הודה המשיב במשלוח המכתב השגוי והמכתב המתקן ובטעות שנעשתה כאמור, והוסיף שהטעות לא נעשתה בזדון. המשיב טען, ששלח למערער בדואר אלקטרוני הודעה לא מפורטת על קבלת מכתב באתר המשיב. כניסה להודעה מאפשרת לבקש קוד חד פעמי לפתיחת ההודעה. הקוד נשלח במישרין לטלפון של המערער במסרון שבאמצעותו ניתן לעיין במכתב לפי קישור. לפי רישומי המשיב, המערער עיין במכתב השגוי ביום 13.7.2021, פנה בסמוך טלפונית למשיב. ביום 18.7.2021 פנה בשנית ודיבר עם מנהלת מרכז שירות ואשנבים בסניף רמלה, ובעקבות השיחה נשלח לו המכתב המתקן. לגישת המשיב, מדובר בטעות משרדית בהיסח הדעת שאינה מקימה עילה לתביעה.
- לגופו של עניין, טען המשיב, שהמכתב השגוי נשלח למערער בלבד, והוא שפרסם אותו לאחרים (רעייתו, יועץ המס וכל אדם אחר), ועל כן לא התקיים 'פרסום' כמובנו בחוק איסור לשון הרע, והמשיב אינו אחראי לנזק שנגרם מכך שאחרים ראו את המכתב. מן המכתב ברור שהוא שגוי, ועל כל פנים קמות למשיב הגנות לפי חוק איסור לשון הרע ולפי החוקים הנוספים שמנה המערער בכתב התביעה.
5. בעדויותיהם בבית משפט קמא, פירטו המערער ורעייתו את הפגיעה שנפגעו, ואוששו את הטענות בדבר המריבה והעדר האמון, עזיבת הבית, מעורבות בני המשפחה ועגמת הנפש שנגרמה להם, כמו גם חזרת הרעייה לביתם לאחר המכתב המתקן. המערער העיד שקיבל את המכתב לתיבת הדואר האלקטרוני שלו, למיטב זכרונו ללא קוד, ושהוא ורעייתו השתמשו אז באותה תיבת דואר אלקטרוני. רעייתו תמכה בדבריו והעידה, שראתה את המכתב במחשב הנייד של המערער.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 מטעם המשיב העיד מנהל אגף בכיר וממלא מקום סמנכ"ל תכנון ומערכות מידע על ההיבטים
2 הטכניים של משלוח ההודעה כמפורט בכתב ההגנה ובכלל זה משלוח הודעה על המכתב והגנה
3 באמצעות קוד. כן הבהיר, שמכתב מעין זה נשלח ללא שנדרש שיאשר אותו גורם אנושי.
- 4 6. בפסק דינו, בחן בית משפט קמא את עילת התביעה לפי חוק איסור לשון הרע, ומצא שלא
5 מתקיים יסוד הפרסום הקבוע בסעיף 2(ב) לחוק שזה לשונו:
- 6 "ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
- 7 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או
8 לאדם אחר זולת הנפגע;
- 9 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם
10 אחר זולת הנפגע".
- 11 בית משפט קמא מצא, שלפי נוסחו של המכתב, הוא מוען למערער בלבד. אשר למחלוקת בעניין
12 אופן משלוח המכתב, לאחר שבחן את עדויות הצדדים, ובכלל זה את העובדה שהמערער לא
13 צירף את הודעת הדואר האלקטרוני, שלטענתו התקבלה בצירוף המכתב, דחה את טענת
14 המערער וקיבל את טענת המשיב בדבר אופן המשלוח, כולל משלוח קוד בנפרד, שרק בהקלדתו
15 ניתן היה לצפות במכתב; וכפועל יוצא שהמכתב לא נשלח במישרין לרעייתו של המערער, ועל
16 כן לא מתקיים יסוד הפרסום (המחייב משלוח "לאדם אחר זולת הנפגע"). לכך הוסיף בית
17 משפט קמא, כי "אין מקום לחייב את הנתבע על הסכמה זו של התובע אשר הוא בעצמו אפשר
18 את פרסום המכתב לאשתו" (ע' 5 לפסק הדין).
- 19 משכך, דחה בית משפט קמא את התביעה בעילת לשון הרע.
- 20 7. אשר לטענה לפגיעה בפרטיות, קבע בית משפט קמא שלא הובהר במה הפר המשיב את פרטיותו
21 של המערער ובמה פגע בסודיות המידע שלו, כאשר המערער עצמו מסר את פרטי ההתקשרות
22 ואת הסיסמה לרעייתו ואפשר לה גישה למידע שנשלח אליו.
- 23 8. את הטענות בעניין פיצויים שיסודם בחוק החוזים, קרי בגין הפרת חוזה, בחוק יסוד: כבוד
24 האדם וחירותו ובחוק הגנת הצרכן, דחה בית משפט קמא בשל כך שהן הועלו בעלמא ללא כל
25 פירוט עובדתי.
- 26 אבהיר כבר עתה, שדעתי כדעתו של בית משפט קמא. יתירה מכך: אף בהודעת הערעור לא
27 הוצגה תשתית עובדתית או משפטית מינימלית לכך, ודומה שהמערער זנח עילות תביעה אלו.
- 28 9. אשר לטענת הרשלנות, קיבל בית משפט קמא את עמדת המערער, שקיימת חובת זהירות
29 מושגית של המשיב כלפיו לשמירה על סודיות ענייניו, וכן שאירעה תקלה אשר יצרה "תגובת
30 שרשרת" שסופה במשלוח המכתב השגוי למערער. עם זאת קבע, כי "אין בכך כדי להוות רשלנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 אשר הובילה לקשר הסיבתי שבין הטעות ולנזק שנטען על ידי התובע". זאת משום שהוכח
- 2 שהודעת הדואר האלקטרוני והמסרון נשלחו באופן אישי למערער בלבד, ושהמערער לא עדכן
- 3 את המשיב, שכתובת זו אינה אישית אלא משמשת אדם נוסף. על כן פסק בית משפט קמא, כי
- 4 "הנתבע אמנם התרשל בהזנת מספר הזהות של התובע אך לא התרשל באופן משלוח המכתב
- 5 ועל כן גם טענת הרשלנות נדחתה." (ע' 7-8 לפסק הדין).
- 6 10. בהודעת הערעור טען המערער לשורה של טעויות, שלא כולן עומדות בזכות עצמן כעילות ערעור
- 7 ולא תמיד ניסוחן חד וברור כנדרש. אציג את הטענות בקצרה ובתמצית, ובמידת מה בניסוח
- 8 שונה מזה של ב"כ המערער.
- 9 • טעות ביישום הדין בכל הקשור לטענת הרשלנות, ובפרט לנוכח היותו של המשיב תאגיד
- 10 גדול מול אזרח מן השורה, קרי שלא מדובר בסכסוך בין צדדים שווים בכוחם ;
- 11 • טעות בכך לא היה מקום לשלול מהמערער פיצוי, בגין כך ששיתף במכתב את רעייתו,
- 12 שיתוף זה הוא חלק מהאוטונומיה שלו בתא המשפחתי ואין בו כל דבר לא חוקי, או
- 13 "תרופה" למחדל המשיב";
- 14 • טעויות דיוניות המתבטאות בגישה סלחנית של בית משפט קמא בכל הקשור לאי התייצבות
- 15 נציג של המשיב לקדם משפט ואי התייצבות עד לשמיעת ההוכחות (בדיון הראשון) ;
- 16 • אי מתן משקל הולם לנזקים הכבדים שנגרמו למערער, כפי שפורט על ידו ועל ידי רעייתו ;
- 17 • טעות בהתעלמות מכך שבמכתב המתקן לא ניתן "מענה ענייני" לטענות המערער ;
- 18 • טעות בדחיית העילה בדבר הגנת הפרטיות, לנוכח הפרדת חובת הסודיות בעניינו של
- 19 המערער ;
- 20 • התעלמות מפסיקת בתי המשפט, תוך הפניה למספר פסקי דין של בית משפט השלום
- 21 בתביעות לשון הרע, אשר לא ברור הקשרם, למעט העובדה שהתובעים בהם זכו בפיצויים.
- 22 11. שבתי ועיינתי בכתבי הדין בבית משפט קמא ובפרוטוקול הדיון. כאמור, לא נפלה שגגה בקביעת
- 23 בית משפט קמא, שהיה מקום לדחות את התביעה מכוח חוק החוזים, התשל"ג-1973, וחוק
- 24 החוזים (תרופות בגין הפרת חוזה), התשל"א-1971, מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו
- 25 ומכוח חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981. המערער לא הצביע על מידע סודי או פרטי שחשף
- 26 המשיב במכתבו, ועל כן לא היה יסוד לתביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, ובדין
- 27 היא נדחתה.
- 28 הטענה בעניין העדר "מענה ענייני" לפניית המערער בעקבות המכתב השגוי אינה במקומה.
- 29 שיחת הטלפון עם מנהלת השירות והאשנבים והמכתב המתקן שהוצא בעקבותיה הם מענה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

- ענייני, שיש בו הכרה באחריותו של המשיב, וכן הודאה בטעות ובעגמת הנפש שנגרמה בעטייה, ואף התנצלות על כך. אפשר שהמערער ציפה להתנצלות מפורשת עוד יותר, אולם מעדותו ומעדות רעייתו התברר, שהיה במכתב זה כדי לסייע בסיום המריבה שאירעה בעקבות הטעות. על כן לא היה יסוד לתביעה גם בעילה זו.
12. כאמור, התביעה בעילה לפגיעה בגין פרסום לשון הרע נדחתה, משלא הוכח יסוד הפרסום לאדם, מלבד הנפגע (כנדרש בסעיף 2(ב) לחוק איסור לשון הרע). נקבע כעניין של עובדה, שהמשיב שלח את ההודעה על המכתב למערער בלבד, תוך הגנה על הקישור בקוד, והמערער הוא ששיתף במכתב את רעייתו ובהמשך את יועץ המס שלו, קרי הוא זה שפרסם את המכתב "לאדם או יותר זולת הנפגע" (כלשון סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע).
- אף שטענת המערער לא נוסחה בבהירות הדרושה, עיקרה הוא, ששיתוף רעייתו של המערער בקבלת המידע השגוי אינו מבטל את אחריותו של המשיב ואינו קוטע את הקשר הסיבתי בין ההתרשלות לנזק, שכן שיתוף זה הוא חלק טבעי וצפוי של מערכת יחסים זוגית ומשפחתית "ללא סודות, [ב]שקיפות, [ב]הדדיות, [ב]הוגנות", ומתוך אוטונומיה בתא המשפחתי.
- ככל שהמערער מלין על הקביעות העובדתיות שהמכתב נשלח למערער בלבד באופן מוגן ובלי שהמשיב צפה שרעייתו, או כל אדם אחר, יחשף לו, הרי אין מקום להתערבות בקביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא. הלכה היא, כי "לא בנקל תבטל ערכאת הערעור קביעות עובדתיות של הערכאה הראשונה, אשר בדיקה הופקדה הערכת מהימנותם של העדים וקביעת הממצאים העובדתיים. התערבות בממצאי עובדה תיעשה רק במקרים חריגים וקיצוניים, כגון במקרים שנפל בהכרעתה של הערכאה הראשונה פגם היורד לשורשו של עניין, או כשהדברים אינם מבוססים על פניהם..." (ע"א 3601/96 בראשי נ' עיזבון המנוח זלמן בראשי ז"ל (1998)). הקביעה העובדתית האמורה מבוססת על סעיף 15 לכתב התביעה, ועל עדות הרעיה שהיא עיינה במכתב ביוזמתה במחשב הנייד המשותף לשניהם (ע' 15 לפרוטוקול 22.12.2024). משכך לא מתקיימים הטעמים החריגים הדרושים להתערבות בממצאי עובדה.
- אף אין מקום להתערב במסקנה המשפטית העולה מממצאי העובדה האמורים, שהמשיב אינו אחראי לנזקים שנגרמו מכך שרעייתו של המערער קראה את המכתב. שכן, על פי ממצאי העובדה שנקבעו, התנהגותו של המערער קטעה את הקשר הסיבתי לנזקים שנגרמו בעקבות חשיפתה של הרעיה למכתב השגוי.
13. טענות המערער בהודעת הערעור מעלות, אף אם לא במישרין, טענה נוספת ולפיה לנוכח הקשר הזוגי והמשפחתי ולאור תוכנו של המכתב השגוי, העברתו מהבעל הנפגע לרעייתו היא פעולה מתבקשת "ללא סודות, [ב]שקיפות, [ב]הדדיות, [ב]הוגנות". קרי, שמכוח הקשר הזוגי יש הצדקה לשיתוף רעייתו במידע מעין זה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 הלכה היא שבדרך כלל "אדם אינו נושא באחריות לפרסום שהועבר לנפגע בלבד ושהנפגע בחר
2 להעבירו לאחרים" (אורי שנהר, דיני לשון הרע (מהדורה שניה, 2024), ע' 142; ת"א 7793/04
3 (שלום תל-אביב-יפו) מסד נ' מרדום (2006); שאושר בערעור: ע"א 1642/06 מסד נ' מרדום (2007)).
4 אולם, כפי שהמשיך וציין המלומד שנהר בהקשר זה: "... ייתכנו מקרים מיוחדים שבהם תוטל
5 אחריות על מעביר המידע לנפגע כאשר בנסיבות העניין הייתה הצדקה או חובה להעברת
6 הדברים לאחרים ולחיוב מי שהעביר את המידע..." (שם). בהקשר הנדון, אפשר שעולה מכך
7 השאלה, האם פעולת המערער בשיתוף רעייתו מקיימת את התנאי הקבוע בסיפא לסעיף 2(ב)2
8 לחוק, קרי "והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם אחר זולת הנפגע".
- 9 אין לבטל מכל וכל את האפשרות, שבמקרה חריג מתאים, בשל נסיבות העניין ובהן, בין היתר,
10 תוכנה של הודעה פוגעת הנשלחת לנפגע בלבד, זהותו או זיקתו לאחר – הנפגע ישתף במידע אדם
11 אחר, מכוח יחסי אמון, שליחות או מרות ואפשר שאף בלית ברירה. כך בנסיבות מתאימות,
12 יכול השולח לזפות שיתוף כזה, ואפשר שהנסיבות יכולות להצדיק אף באופן אובייקטיבי את
13 השיתוף, כדי לקיים את יסוד ה'עשוי' שבסעיף 2(ב)2 סיפא לחוק כאמור.
- 14 עם זאת, כאמור, במקרה הנדון מדובר בגרסה עובדתית חדשה, שאינה מתיישבת עם גרסת
15 התביעה, לפיה רעייתו של המערער עיינה במידע ביוזמתה, משהיתה לה גישה לתיבת הדואר
16 האלקטרוני שלו. די בכך כדי לא להידרש לטענה זו, ובפרט משהיא עולה לראשונה בערכאת
17 הערעור. ראו: רע"א 7034/19 יהושוע ואח' נ' פקיד שומה ירושלים (3), (31.12.2019), פסקה
18 14; פר"ק (ת"א) 18816-03-23 יורוקום תקשורת בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי (18.9.2023),
19 ע' 7-8; רת"ק (בי"ש) 77420-05-23 ליווינג דיזיין א.ל. בע"מ נ' לישע (10.7.2023), פסקה 43.
- 20 משכך אף בעניין עילת לשון הרע יש לדחות את הערעור.
- 21 14. אשר לטענת הרשלנות, בית משפט קמא מצא לדחותה, בשל כך שלא נמצא קשר סיבתי בין
22 משלוח המכתב השגוי לבין הנזק, שנטען על ידי המערער, וכן משום שבמשלוח המכתב בדרך
23 שנשלח לא היתה התרשלות שהובילה לחשיפה המידע בפני רעייתו של המערער.
- 24 קביעות אלו ממוקדות בנזקים שנגרמו מכך שרעייתו של המערער קראה את המכתב השגוי,
25 ולאור המריבה שהתגלעה לאחר מכן עד למכתב המתקן. אולם בכך אין כדי לתת מענה מספק
26 טענת המערער בדבר הנזק שנגרם לו במישורין מקבלת המכתב השגוי ומקריאתו. כפי שהצהיר
27 (בסעיפים 14-16 לתצהירו), היה זה "דבר שגרם לי מיידיית זעזוע – ואינספור מחשבות,
28 תחושות ורגשות שליליות קשות. אני התובע הייתי מזועזע מאד, מתוסכל, כועס, הגשתי שאני
29 בסיוג ולא התנהגתי כרגיל."
- 30 15. לנוכח המריבה הקשה, עזיבת הבית וההכרח לערב בני המשפחה נוספים, אפשר להבין ללבו של
31 המערער. אף אם, כאמור, המשיב אינו נושא באחריות למריבה והמשכח, יש בדברים אלה כדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 ללמד על חששותיו של המערער כבר כשקרא את המכתב. מדובר במידע בעל רגישות רבה,
- 2 ובנסיבות המשפחתיות, החברתיות והקהילתיות שתיארו המערער ורעייתו, ויש במכתב רשמי
- 3 המציין קיומה של החלטה שיפוטית, אשר ממנו לומד הקורא שמייחסים לו מעורבות בתביעת
- 4 מזונות ילדים שאין לה יסוד – כדי להוביל לפגיעה ולעגמת נפש ניכרים. אולם בית משפט קמא
- 5 לא בחן היבט זה של עילת הרשלנות שנטענה בפניו.
- 6 16. המשיב טען בפניי, שהמערער זנח היבט זה של התביעה. אולם בסעיף 10 להודעת הערעור נכתב
- 7 במפורש, כי "המערער – ניזוק מקריאת המכתב ההרסני – עבורו כאמור לעיל, כולל פגיעה
- 8 חריפה ברגשותיו ובמעמדו המשפחתי-חברתי-קהילתי-דתי". קרי, הטענה לא זנחה.
- 9 17. בית משפט קמא קבע שהמשיב חב חובת זהירות כלפי המערער. "תגובת השרשרת" בעקבות
- 10 טעותו של המשיב במספר הזהות, שהובילה למשלוח המכתב למערער ולכך שנקרא על ידו, היא
- 11 הפרת חובת הזהירות. אין חולק שהפרה זו גרמה למערער לכל הפחות לעגמת נפש משמעותית,
- 12 כפי שעולה מהדברים שכתב המשיב במכתב המתקן: "התביעה לא הוגשה על ידך. לאחר
- 13 שפנית אלינו, מחקנו את התביעה. צר לנו על עגמת הנפש".
- 14 18. אשר להערכת הנזק, שקלתי אם לא יהיה זה נכון להשיב את הדיון לבית משפט קמא כדי
- 15 להכריע בפיצוי ההולם. אולם לאור חלוף הזמן מאז הפרסומים, ואף בשל כך שאיש מן הצדדים
- 16 לא ביקש להחזיר את הדיון לבית משפט קמא, מצאתי כחריג לכלל, שנכון להכריע בשאלת
- 17 הפיצויים בגדרו של הערעור (ע"א (מרכז) 48458-01-24 חייא נ' סילברמן (9.10.2024)).
- 18 בגין עילת הרשלנות תבע המערער סעד בגין עגמת נפש בסכום כולל של 30,000 ₪. כאמור, עגמת
- 19 הנפש שנגרמה למערער מקבלת המכתב וקריאתו הוכחה, אולם לא הוכח הקשר הסיבתי בין
- 20 רשלנות המשיב לעגמת הנפש שנגרמה עקב קבלת המכתב בידי רעייתו של המערער. לפיכך
- 21 מצאתי להעמיד את הפיצוי על סך של 18,000 ₪.
- 22 19. לאור האמור, הערעור מתקבל בחלקו, במובן זה שקביעת בית משפט קמא שלא לפסוק
- 23 פיצויים בעילת הרשלנות מתבטלת, ועל כן ישלם המשיב למערער פיצויים בגין עגמת נפש
- 24 בסכום של 18,000 ₪.
- 25 בהתחשב בכך שעיקר התביעה ועיקר הערעור נדחו, מצאתי לפסוק הוצאות במידה מתונה,
- 26 והמשיב ישלם למערער בגין הוצאותיו ושכ"ט עו"ד בשתי הערכאות סכום של 10,000 ₪.
- 27 הערובה להוצאות שהופקדה תושב למערער.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ו, 21 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 67831-06-25 אבו גריבה נ' ביטוח לאומי המשרד הראשי

תיק חיצוני: תיק עזר

ד"ר ארד-אילון, שופט

